

Tabel comparativ pentru proiectul de Lege pentru modificarea și completarea
Legii nr. 8/1996 privind dreptul de autor și drepturile conexe, republicată

Legea nr. 8/1996, republicată – text în vigoare	proiect de Lege pentru modificarea și completarea Legii nr. 8/1996 privind dreptul de autor și drepturile conexe, republicată
	După art. 2 se introduce un articol nou, art. 2 ¹ cu următorul cuprins: "Art. 2 ¹ (1) În sensul prezentei legi, termenii și expresiile de mai jos, au următoarele semnificații: a) <i>serviciu online auxiliar</i> înseamnă un serviciu online care constă în furnizarea către public, de către sau sub controlul și responsabilitatea unui organism de radiodifuziune, de programe de televiziune sau radio, simultan cu difuzarea lor de către organismul de radiodifuziune sau televiziune sau în cursul unei perioade definite de timp după această difuzare, precum și a oricărui material care are caracter auxiliar în raport cu această difuzare;
	b) <i>retransmisie</i> înseamnă orice retransmitere simultană, nealterată și integrală, alta decât retransmisia prin cablu, pentru recepționarea de către public a unei transmisii inițiale pornind din alt stat membru de programe de televiziune sau de radio destinate recepționării de către public, în cazul în care o astfel de transmisie inițială este efectuată prin mijloace cu fir sau fără fir, inclusiv prin satelit, dar nu online;
	c) <i>mediu gestionat</i> înseamnă un mediu în care un operator a unui serviciu de retransmisie furnizează o retransmisie securizată unor utilizatori autorizați;
	d) <i>introducere directă</i> înseamnă un proces tehnic prin care un organism de radiodifuziune își transmite semnalele purtătoare de programe unui organism care nu este un organism de radiodifuziune sau televiziune, astfel încât semnalele purtătoare de programe nu sunt accesibile publicului în timpul transmisiei respective;
	e) <i>organizație de cercetare</i> înseamnă o universitate, inclusiv bibliotecile acesteia, un institut de cercetare sau orice altă entitate, al căror scop principal este efectuarea de cercetări științifice sau desfășurarea de activități educaționale care includ, de asemenea, efectuarea de cercetări științifice, fără scop lucrativ sau prin reinvestirea tuturor profiturilor în cercetarea științifică ori în temeiul unei misiuni de interes public, astfel încât de accesul la rezultatele generate de o astfel de cercetare științifică să nu poată beneficia, în

	mod preferențial o entitate care exercită o influență decisivă asupra unei astfel de organizații;
	f) <i>extragerea textului și a datelor</i> înseamnă orice tehnică analitică automatizată care vizează analiza textului și a datelor în formă digitală pentru a genera informații precum modele, tendințe și corelații, fără însă a se limita la acestea;
	g) <i>instituție de conservare a patrimoniului cultural</i> înseamnă o bibliotecă deschisă publicului sau un muzeu, o arhivă sau o instituție de conservare a patrimoniului cinematografic sau sonor, precum și orice alte instituții publice de cultură care desfășoară activități în domeniul educației, organizate în afara sistemului național de învățământ formal, având drept scop păstrarea și promovarea culturii naționale;
	h) <i>publicație de presă</i> înseamnă o colecție alcătuită în principal din opere literare cu caracter jurnalistic, dar care poate include și alte opere sau alte obiecte protejate;
	i) <i>serviciu al societății informaționale</i> înseamnă un serviciu astfel cum este definit la art. 4 alin. (1) pct. 2 din Hotărârea Guvernului nr. 1016/2004 privind măsurile pentru organizarea și realizarea schimbului de informații în domeniul standardelor și reglementărilor tehnice, precum și al regulilor referitoare la serviciile societății informaționale între România și statele membre ale Uniunii Europene, precum și Comisia Europeană;
	j) <i>prestator al unui serviciu online de partajare de conținut</i> înseamnă un prestator al unui serviciu al societății informaționale, al cărui scop principal sau unul dintre scopurile principale este de a stoca și de a oferi publicului acces la un volum semnificativ de opere protejate prin drept de autor sau de alte obiecte protejate încărcate de către utilizatorii săi, pe care le organizează și le promovează, spre exemplu, prin utilizarea unor mijloace de promovare țintită, în scop lucrativ, direct sau indirect.
	(2) În cazul menționat la alin. (1) lit. d) trebuie îndeplinite următoarele condiții: a) retransmisia să fie efectuată de o altă parte decât organismul de radiodifuziune sau televiziune care a efectuat transmisia inițială sau sub controlul și responsabilitatea căruia a fost efectuată transmisia inițială, indiferent de modul în care partea care realizează

	retransmisia obține semnalele purtătoare de program de la organismul de radiodifuziune sau televiziune în scopul retransmisiei; și b) atunci când retransmisia se face printr-un serviciu de acces la internet, aceasta să aibă loc într-un mediu gestionat.
	(3) Pentru a fi considerată publicație de presă în sensul menționat la alin. (2) lit. h) este necesară îndeplinirea următoarelor criterii: a) constituie un element individual în cadrul unei publicații periodice sau publicații actualizate regulat sub un singur titlu, cum ar fi un ziar sau o revistă de interes general ori de specialitate; b) are scopul de a oferi publicului larg informații referitoare la știri sau alte subiecte; c) este publicată în orice formă de mass-media la inițiativa, pe răspunderea editorială și sub supravegherea unui prestator de servicii organizat potrivit legii.
	(4) Nu reprezintă publicații de presă, în sensul alin. (2) lit. h), publicațiile periodice care sunt publicate în scop științific sau academic, cum ar fi revistele științifice.
	(5) Nu sunt prestatori de servicii online de partajare de conținut în sensul alin. (1) lit. j) enciclopediile online fără scop lucrativ, arhivele educaționale sau științifice fără scop lucrativ, platformele de elaborare și de partajare de softuri cu sursă deschisă, prestatorii de servicii de comunicații electronice, piețele online, serviciile cloud destinate întreprinderilor, precum și serviciile cloud care le permit utilizatorilor să încarce conținuturi pentru propriul uz.
	La articolul 9 după litera f) se introduce o literă nouă, lit. g) cu următorul cuprins: ”g) materiale rezultate dintr-un act de reproducere a unei opere de artă vizuală, a cărei termen de protecție a expirat, cu excepția cazului în care materialul rezultat din actul de reproducere este original, în sensul că reprezintă o creație intelectuală proprie a autorului.”
	După articolul 9 se introduce un articol nou, art. 9¹ cu următorul cuprins: ”Art. 9¹ Se consideră că o operă sau un alt obiect protejat se află în afara circuitului comercial, atunci când se poate presupune, cu bună

	credință, că întreaga operă sau întregul obiect protejat nu se află la dispoziția publicului prin canalele comerciale obișnuite, după ce s-a depus un efort rezonabil pentru a determina dacă este disponibil publicului.”
	După alineatul (2) al articolului 20 se introduc patru alineate noi, alin. (3)-(6), cu următorul cuprins: ”(3) În vederea aplicării principiului “țării de origine” se consideră că actele de comunicare publică și de punere la dispoziția publicului a operelor sau altor obiecte protejate, prin mijloace cu fir sau fără fir, astfel încât membrii publicului să poată avea acces la acestea în orice loc și în orice moment ales în mod individual, care au loc în cazul furnizării către public a unor programe de radio sau unor programe de televiziune, care sunt programe de știri, actualități sau producții proprii, finanțate integral de organismul de radiodifuziune sau televiziune, cu excepția transmisiilor de evenimente sportive și de opere și alte obiecte protejate incluse în acestea, efectuate în cadrul unui serviciu online auxiliar de către sau sub controlul și responsabilitatea unui organism de radiodifuziune sau televiziune, precum și actele de reproducere a operelor sau altor obiecte protejate care sunt necesare pentru furnizarea, accesarea sau utilizarea acestui serviciu online pentru aceleași programe, în scopul exercitării dreptului de autor și a drepturilor conexe relevante pentru respectivele acte, se consideră a avea loc numai în statul membru în care organismul de radiodifuziune sau televiziune își are sediul principal.
	(4) La stabilirea remunerației pentru drepturile cărora li se aplică principiul țării de origine prevăzut la alin. (3), părțile iau în considerare toate aspectele serviciului online auxiliar, cum ar fi caracteristicile serviciului, inclusiv durata disponibilității online a programelor furnizate în cadrul serviciului, audiența și versiunile lingvistice oferite.
	(5) Criteriile stabilite la alin. (4) nu exclud calcularea remunerației pe baza veniturilor organismului de radiodifuziune sau televiziune.
	(6) Aplicarea principiului țării de origine prevăzut la alin. (3) nu aduce atingere libertății contractuale a titularilor de drepturi și a organismelor de radiodifuziune sau televiziune de a încheia acorduri, în conformitate cu dreptul Uniunii Europene, de limitare a exploatarii

	respectivelor drepturi.
Art. 21 În sensul prezentei legi, prin <i>radiodifuzare</i> se înțelege: b) transmiterea unei opere sau a reprezentării acesteia, prin fir, prin cablu, prin fibră optică sau prin orice alt procedeu similar, cu excepția rețelelor de calculatoare, în scopul recepționării ei de către public.	La articolul 21 litera b) se modifică și va avea următorul cuprins: “b) transmiterea unei opere sau a reprezentării acesteia, prin fir, prin cablu, prin fibră optică sau prin orice alt procedeu similar, inclusiv prin introducere directă, cu excepția rețelelor de calculatoare, în scopul recepționării ei de către public.”
Art. 22 Prin <i>retransmiterea prin cablu</i>, în sensul prezentei legi, se înțelege retransmiterea simultană, nealterată și integrală, de către un operator, prin mijloacele prevăzute la art. 21 lit. b) sau printr-un sistem de difuzare prin unde ultracurte, pentru recepționarea de către public a unei transmisii inițiale, cu sau fără fir, inclusiv prin satelit, de servicii de programe de radiodifuziune sau de televiziune, destinate recepționării de către public.	Articolul 22 se modifică și va avea următorul cuprins: ”Art. 22 Prin <i>retransmisie prin cablu</i>, în sensul prezentei legi, se înțelege retransmiterea simultană, nealterată și integrală, prin cablu sau printr-un sistem de difuzare prin unde ultracurte pentru recepționarea de către public a unei transmisii inițiale pornind din alt stat membru, prin mijloace cu fir sau fără fir, inclusiv prin satelit, de programe de televiziune sau de radio destinate recepționării de către public, indiferent de modul în care operatorul unui serviciu de retransmisie prin cablu obține semnalele purtătoare de program de la organismul de radiodifuziune sau televiziune în scopul retransmisiei.”
Art. 35 (2) În condițiile prevăzute la alin. (1), sunt permise reproducerea, distribuirea, radiodifuzarea sau comunicarea către public, fără un avantaj direct sau indirect, comercial sau economic: d) de opere, în cazul utilizării exclusiv pentru ilustrare în învățământ sau pentru cercetare științifică;	La articolul 35 alineatul (2), litera d) se modifică și va avea următorul conținut: ”d) utilizarea în scopul unic de ilustrare didactică sau de cercetare științifică, atât timp cât se indică sursa, inclusiv numele autorului, cu excepția cazurilor în care acest lucru se dovedește imposibil și în măsura justificată de scopul necomercial urmărit;”
	După art. 36 se introduc cinci articole noi, art. 36¹-36⁵ cu următorul cuprins: ”Art. 36¹ (1) Sunt permise, fără consimțământul titularului oricărui drept de autor sau al oricăror drepturi conexe și fără plata vreunei remunerații, reproducerea și extragerile efectuate de organizațiile de cercetare și de instituțiile de conservare a patrimoniului cultural pentru a realiza extragerea textului și a datelor în scopuri de cercetare științifică privind opere sau alte obiecte protejate la care au acces în mod legal.
	(2) Excepția menționată la alin. (1) se aplică și în cazul drepturilor menționate la art. 141 alin. (1).
	(3) Copiile operelor sau ale altor obiecte protejate realizate în

	conformitate cu alin. (1) se păstrează cu luarea unor măsuri de securitate adecvate și pot fi păstrate în scopuri de cercetare științifică, inclusiv pentru a verifica rezultatele cercetării.
	(4) Titularilor de drepturi li se permite să aplice măsuri menite să asigure securitatea și integritatea rețelelor și a bazelor de date în care sunt găzduite operele sau alte obiecte protejate, fără ca astfel de măsuri să excedă ceea ce este necesar pentru atingerea obiectivului respectiv.
	Art. 36 ² (1) Sunt permise, fără consimțământul titularului oricărui drept de autor sau al oricăror drepturi conexe și fără plata vreunei remunerații, precum și de la drepturile menționate la art. 141 alin. (1), reproducerile și extragerile din opere și din alte obiecte protejate accesibile în mod legal în scopul extragerii textului și a datelor.
	(2) Reproduserile și extragerile efectuate în conformitate cu alin. (1) pot fi păstrate atâta timp cât este necesar pentru extragerea textului și a datelor.
	(3) Excepția sau limitarea prevăzută la alin. (1) se aplică cu condiția ca utilizarea operelor și a altor obiecte protejate menționate la respectivul alineat să nu fi fost rezervată în mod expres de către titularii de drepturi în mod corespunzător, cum ar fi mijloace care pot fi citite automat în cazul conținutului făcut public online.
	(4) Aplicarea prezentului articol nu aduce atingere aplicării art. 36 ¹ din prezenta lege.
	Art. 36 ³ (1) Sunt permise, fără consimțământul titularului oricărui drept de autor sau al oricăror drepturi conexe și fără plata vreunei remunerații, dreptul de comunicare publică și dreptul de punere la dispoziția publicului, precum și de la drepturile prevăzute la art. 74 alin. (1) și art. 141 alin. (1), utilizările digitale ale operelor și altor obiecte protejate, inclusiv în mediul online și cel transfrontalier, în scopul unic de ilustrare didactică, cu condiția ca o astfel de utilizare: a) să aibă loc sub responsabilitatea unei instituții de învățământ, în clădirea acesteia sau în alt loc, sau într-un mediu electronic securizat la care au acces doar elevii sau studenții și cadrele didactice ale instituției de învățământ; și b) să fie însoțită de indicarea sursei, inclusiv a numelui autorului, cu

	excepția cazurilor în care acest lucru se dovedește imposibil. c) să nu urmărească un scop comercial.
	(2) Se consideră că utilizarea operelor și a altor obiecte protejate în scopul unic de ilustrare didactică prin intermediul unor medii electronice securizate în conformitate cu dispozițiile de drept intern adoptate în temeiul prezentului articol are loc numai în statul membru în care este stabilită instituția de învățământ.
	Art. 36⁴ Este exceptată de la dreptul de reproducere, precum și de la drepturile prevăzute la art. 74 alin. (1) și art. 141 alin. (1), realizarea de copii ale oricăror opere sau alte obiecte protejate aflate în colecțiile permanente ale instituțiilor de conservare a patrimoniului cultural, în orice format sau pe orice suport, în scopuri de conservare și în măsura în care este necesar pentru o astfel de conservare.
	Art. 36⁵ (1) Sunt lipsite de forță juridică dispozițiile contractuale care nu respectă excepțiile prevăzute la art. 36¹- 36⁴.
	(2) Excepțiile și limitele prevăzute la art. 36¹- 36⁴ se aplică doar în anumite cazuri speciale, cu condiția ca acestea să fie conforme bunelor uzanțe, să nu contravină exploatării normale a operei sau altui obiect protejat și să nu îl prejudicieze pe autor sau pe titularii drepturilor.
	(3) Titularii de drepturi care au instituit măsuri tehnice de protecție au obligația de a pune la dispoziția beneficiarilor excepțiilor prevăzute la art. 36¹- 36⁴ mijloacele necesare pentru accesul legal la opere sau la oricare alt obiect al protecției.
	(4) Titularii de drepturi au dreptul să limiteze numărul copiilor realizate în condițiile excepțiilor prevăzute la art. 36¹- 36⁴.
	După articolul 40 se introduc două articole noi, art. 40¹ și 40² cu următorul cuprins: ”Art. 40¹ (1) Atunci când acordă licențe sau își cesionează drepturile exclusive pentru exploatarea operelor lor sau a altor obiecte protejate, autorii și artiștii interpreți sau executanți au dreptul să primească o remunerație adecvată și proporțională, în raport de valoarea economică reală sau potențială a drepturilor, ținându-se seama de contribuția acestora la ansamblul operei sau altor obiecte protejate,

	precum și de toate celelalte împrejurări, cum ar fi practicile de piață sau exploatarea efectivă a operei. (2) La punerea în aplicare a principiului prevăzut la alin. (1) se ține seama de principiul libertății contractuale și de cel al unui echilibru just între drepturi și interese.
	Art. 40² (1) Părțile sau succesorii acestora, care au primit o licență sau cărora le-au fost transferate drepturile de exploatare, au obligația față de autori și artiștii interpreți sau executanți, respectiv, să le prezinte informații la zi, relevante și complete privind exploatarea operelor și a interpretărilor sau execuțiilor lor, în special în ceea ce privește modurile de exploatare, toate veniturile generate și remunerația datorată.
	(2) Informațiile menționate la alin. (1) trebuie să fie: a) la zi, ca să permită accesul la date recente și pertinente privind exploatarea; b) cuprinzătoare, astfel încât să acopere toate modalitățile de exploatare și toate sursele de venituri, inclusiv, dacă este cazul, veniturile generate de produsele promoționale sau veniturile relevante generate la nivel mondial; c) pe înțelesul autorului sau al artistului interpret sau executant și să permită evaluarea efectivă a valorii economice a drepturilor în cauză.
	(3) În cazul în care drepturile menționate la alin. (1) au făcut ulterior obiectul unei licențe, autorii și artiștii interpreți sau executanți sau reprezentanții acestora primesc, la cerere, de la subcontractanți, informații suplimentare în cazul în care primul lor partener contractual nu deține toate informațiile care ar fi necesare în sensul alin. (1).
	(4) În cazul menționat la alin. (3), când se solicită informații suplimentare, primul partener contractual al autorilor și al artiștilor interpreți sau executanți furnizează informații cu privire la identitatea subcontractanților. Orice cerere adresată subcontractanților se adresează numai prin intermediul partenerului contractual al autorului sau al artistului interpret sau executant.
	(5) Obligația menționată la alin. (1) este proporțională și eficace pentru a asigura un nivel ridicat de transparență în fiecare sector.
	(6) În cazuri justificate în mod corespunzător, în care sarcina administrativă generată de obligația menționată la alin. (1) ar deveni

	disproporționată în raport cu veniturile generate de exploatarea operei ori a interpretării sau execuției, obligația se limitează la tipurile și nivelul de informații care pot fi așteptate în mod rezonabil în astfel de cazuri.
	(7) Obligația stabilită la alin. (1) nu se aplică în cazul în care contribuția autorului ori a artistului interpret sau executant nu este semnificativă având în vedere opera ori interpretarea sau execuția în ansamblu, cu excepția cazului în care autorul sau artistul interpret sau executant indică că are nevoie de informații pentru exercitarea drepturilor sale și solicită informațiile în acest scop.
	(8) Contribuție personală semnificativă prevăzută la alin. (5) este stabilită în funcție de următorii factori: a) contribuția a avut un impact direct asupra succesului operei sau interpretării; b) contribuția ar putea fi înlocuită de către un alt autor sau artist interpret sau excutant, fără să fie afectat succesul comercial al operei sau interpretării.
	(9) Obligația stabilită la alin. (1) nu se aplică în cazul contractelor încheiate de către organisme de gestiune colectivă sau entitățile de gestiune independente.
	După articolul 45 se introduc două articole noi, art. 45 ¹ și 45 ² cu următorul cuprins: ”Art. 45 ¹ (1) În absența unor contracte colective de muncă, autorii și artiștii interpreți sau executanți sau reprezentanții lor au dreptul de a solicita o remunerație suplimentară adecvată și echitabilă părții cu care au încheiat un contract pentru exploatarea drepturilor lor, sau succesorilor în drept ai acestora, atunci când remunerația convenită inițial se dovedește a fi disproporționat de scăzută în raport cu toate veniturile relevante ulterioare obținute din exploatarea operelor ori a interpretărilor sau a execuțiilor. (2) Prevederile alin. (1) nu se aplică în cazul contractelor încheiate cu organisme de gestiune colectivă sau cu entitățile de gestiune independente.
	Art. 45 ² (1) Litigiile referitoare la obligația de transparență prevăzută la art. 40 ² , precum și cele referitoare la mecanismul de ajustare a

	contractelor prevăzut la art.45¹ pot face obiectul medierii. (2) Organizațiile reprezentative ale autorilor și ale artiștilor interpreți și executanți pot iniția procedura medierii prevăzută la alin. (1), la cererea specifică a unuia sau mai multor autori sau artiști interpreți sau executanți.
	După articolul 48 se introduc două articole noi, art. 48¹ și 48² cu următorul cuprins: ”Art. 48¹ (1) În cazul în care un autor sau un artist interpret sau executant a acordat o licență exclusivă sau și-a transferat în mod exclusiv drepturile în ceea ce privește o operă sau un alt obiect protejat, autorul ori artistul interpret sau executant are dreptul de a revoca integral sau parțial licența sau transferul de drepturi în caz de neexploatare a respectivei opere sau alt obiect protejat.
	(2) Mecanismul de revocare prevăzut la alin. (1) se aplică, ținându-se seama de următoarele: a) particularitățile sectoarelor muzical, audiovizual și editorial și diferitele categorii de opere și de interpretări sau execuții; b) importanța contribuțiilor individuale și interesele legitime ale tuturor autorilor și artiștilor interpreți sau executanți, afectați de aplicarea mecanismului de revocare de către un autor sau un artist interpret sau executant individual.
	(3) Autorii sau artiștii interpreți sau executanți pot alege să anuleze caracterul exclusiv al contractului în loc să revoce licența sau transferul drepturilor, conform alin. (1).
	(4) Revocarea menționată la alin. (1) nu poate fi solicitată înainte de expirarea a trei ani de la data încheierii contractului de exploatare. În cazul operelor din publicațiile cotidiene, acest termen va fi de trei luni, iar în cazul publicațiilor periodice, de un an.
	(5) În vederea aplicării prevederilor alin. (4), autorul sau artistul interpret sau executant notifică persoana căreia i-au fost acordate licențe sau transferate drepturile și stabilește un termen adecvat până la care urmează să se exploateze drepturile care fac obiectul licenței sau care au fost transferate.
	(6) După expirarea termenului stabilit conform alin. (5), autorul ori artistul interpret sau executant poate alege să înceteze caracterul exclusiv al contractului, potrivit alin. (3).

	(7) Prevederile alin. (1) nu se aplică în cazul în care neexploatarea drepturilor este cauzată, în principal, de circumstanțe pe care autorul sau artistul interpret sau executant poate să le remedieze.
	(8) Clauzele contractuale care derogă de la mecanismul de revocare prevăzut la alin. (1) sunt permise doar în cadrul contractelor de muncă colective.
	(9) Prevederile alin. (1) nu se aplică în cazul operelor sau altor obiecte protejate dacă acestea opere conțin în mod obișnuit contribuții a mai mult de 10 autori sau artiști interpreți sau executanți.
	Art. 48 ² În ceea ce privește autorii și artiștii interpreți sau executanți sunt interzise clauzele contractuale care împiedică respectarea dispozițiilor art. 40 ² , 45 ¹ și 45 ² .
	După articolul 82 se introduce un articol nou, art. 82 ¹ cu următorul cuprins: "Art. 82 ¹ Prevederile art. 40 ¹ , 40 ² , 45 ¹ , 45 ² și 48 ¹ nu se aplică autorilor unui program pentru calculator."
	După articolul 94 se introduc două articole noi, art. 94 ¹ și 94 ² cu următorul cuprins: "Art. 94 ¹ (1) Editorul unei publicații de presă are dreptul patrimonial exclusiv de a autoriza sau de a interzice utilizarea online a propriilor publicații de presă de către prestatorii de servicii ai societății informaționale prin: a) reproducera directă sau indirectă, temporară sau permanentă, prin orice mijloc și sub orice formă, în totalitate sau în parte, precum și stocarea permanentă ori temporară a acestora pe dispozitive de orice natură și în orice formă; b) punere la dispoziția publicului, prin mijloace cu fir sau fără fir, prin internet, alte rețele de calculatoare sau prin orice alt procedeu similar , astfel încât acestea să poată fi accesate, în orice loc și în orice moment ales, în mod individual, de către public.
	(2) Drepturile prevăzute la alin. (1) nu se aplică în următoarele cazuri: a) utilizarea publicațiilor de presă în scop privat sau necomercial de către utilizatori individuali;

	b) actele de introducere de hyperlinkuri, precum și simplele fapte raportate în publicațiile de presă; c) utilizarea unor cuvinte individuale sau a unor extrase foarte scurte dintr-o publicație de presă, în măsura în care nu afectează eficacitatea drepturilor prevăzute la alin. (1), în sensul că, utilizarea extraselor respective nu duce la înlocuirea publicației de presă sau nu determină publicul să nu mai acceseze publicația de presă.
	(3) Drepturile prevăzute la alin. (1) nu pot fi invocate: a) împotriva autorilor sau altor titulari de drepturi ale căror opere și alte obiecte protejate sunt încorporate într-o publicație de presă, drepturile acestora rămânând intacte, astfel încât aceștia să își poată exploata operele și alte obiecte protejate independent de publicația de presă în care sunt încorporate, în condițiile legii și ale înțelegerilor dintre părți; b) pentru a interzice utilizarea de către alți utilizatori autorizați, atunci când dreptul de a încorpora o operă sau un alt obiect protejat este încorporat într-o publicație de presă, a fost acordat în mod neexclusiv; c) în cazul utilizării operelor sau a altor obiecte protejate a căror protecție a expirat.
	(4) Prevederile art. 35-39, art. 93-94 și art. 123 se aplică în mod corespunzător și titularilor de drepturi menționați la alin. (1).
	(5) Drepturile prevăzute la alin. (1) expiră după doi ani de la publicarea publicației de presă, respectivul termen calculându-se începând de la data de 1 ianuarie a anului care urmează datei în care respectiva publicație de presă a fost publicată.
	(6) Autorii operelor încorporate într-o publicație de presă au dreptul la o parte corespunzătoare din veniturile pe care le obțin editorii de presă în urma utilizării publicațiilor lor de presă de către prestatorii de servicii ai societății informaționale. (7) Prevederile alin. (6) nu se aplică exercitării de către publicațiile de presă a drepturilor dobândite în contextul relațiilor de muncă, respectiv a drepturilor cu privire la care au dobândit calitatea de titulari în condițiile art. 3 alin. (4) din lege. (8) Drepturile prevăzute la alin. (1) pot fi gestionate colectiv în condițiile legii.
	Art. 94 ²

	(1) În cazul în care un autor și-a transferat un drept sau a acordat o licență unui editor, transferul sau licența respectivă constituie un temei juridic suficient pentru ca editorul să fie îndreptățit la o parte din compensația pentru utilizarea operelor efectuate în temeiul unei excepții de la dreptul care face obiectul transferului sau al licenței ori în temeiul unei limitări a acestui drept. (2) Prevederile alin. (1) nu aduc atingere regimurilor actuale sau viitoare prevăzute de lege, în ceea ce privește dreptul de împrumut public.
	După articolul 128 se introduc trei articole noi, art. 128¹ - 128³ cu următorul cuprins: ”Art. 128¹ (1) Se consideră că prestatorul de servicii online de partajare de conținut realizează un act de comunicare publică sau un act de punere la dispoziția publicului atunci când acordă publicului acces la opere protejate prin drept de autor sau la alte obiecte protejate încărcate de către utilizatorii săi.
	(2) Un prestator de servicii online de partajare de conținut trebuie să obțină o autorizație din partea autorilor, artiștilor interpreți sau executanți, producătorilor de fonograme și videograme, precum și din partea organismelor de radiodifuziune și televiziune sau editorilor publicațiilor de presă, de exemplu prin încheierea unui contract de licență, pentru a comunica public sau a pune la dispoziția publicului operele sau alte obiecte protejate.
	(3) Autorizația prevăzută la alin. (2) acoperă și actele de comunicare publică sau de punere la dispoziția publicului realizate de utilizatorii serviciilor online de partajare de conținut, atunci când aceștia nu acționează în exercitarea unei activități comerciale sau activitatea lor nu generează venituri semnificative în ceea ce privește actele relevante care fac obiectul autorizației acordate prestatorului de servicii online.
	(4) Atunci când un prestator de servicii online de partajare de conținut efectuează un act de comunicare publică sau un act de punere la dispoziția publicului în condițiile prevăzute în prezenta lege, limitarea răspunderii prevăzute la articolul 14 alineatul (1) din Legea nr. 365/2002 nu se aplică. Dispozițiile alin. (1) nu afectează și nu modifică prevederile art. 14 alin. (1) din Legea nr. 365/2002, care

	continuă să se aplice serviciilor care au un caracter tehnic, automat și pasiv și care sunt în afara domeniului de aplicare a prezentei legi.
	(5) Mecanismul de exonerare de răspundere prevăzut la art. 14 alin. (1) din Legea nr. 365/2002, precum și cel prevăzut la art. 128 ² din prezenta lege nu se aplică prestatorilor de servicii al căror scop principal sau unul dintre scopurile principale este acela de a se angaja sau de a facilita pirateria în materia dreptului de autor și drepturilor conexe.
	Art. 128 ² (1) Prestatorii de servicii online de partajare de conținut au obligația de a depune, toate eforturile pentru a obține autorizațiile necesare, iar în cazul în care nu au obținut aceste autorizații aceștia răspund pentru actele de comunicare publică neautorizate, inclusiv pentru punerea la dispoziția publicului, a operelor protejate prin drept de autor sau a altor obiecte protejate, cu excepția cazului în care prestatorii de servicii demonstrează că: a) au depus toate eforturile pentru a obține o autorizație; b) au depus, în conformitate cu cele mai ridicate standarde de diligență profesională din domeniu, toate eforturile pentru a asigura indisponibilitatea operelor și a altor obiecte protejate specifice în privința cărora titularii de drepturi au oferit prestatorilor de servicii informații relevante și necesare; c) au acționat cu promptitudine, la primirea unei notificări suficient de justificate din partea titularilor de drepturi, pentru a opri accesul la operele sau alte obiecte protejate notificate sau pentru a le elimina de pe site-urile lor, și au depus toate eforturile pentru a preveni viitoare încălcări a acestora în conformitate cu lit. b).
	(2) Pentru a stabili dacă prestatorul de serviciu a respectat obligațiile care îi revin în temeiul alin. (1) și cu luarea în calcul a principiului proporționalității, trebuie luate în considerare, printre altele, următoarele elemente: a) tipul, audiența și dimensiunea serviciului și categoria de opere sau alte obiecte protejate încălcate de utilizatorii serviciului; b) disponibilitatea unor mijloace adecvate și eficiente și costurile acestora pentru prestatorii de servicii.
	(3) În cazul prestatorilor care au pus la dispoziția publicului din Uniunea Europeană propriile servicii de mai puțin de trei ani și care

	au o cifră de afaceri anuală mai mică de 10 milioane EUR, calculată în conformitate cu Recomandarea 2003/361/CE, răspunderea prevăzută la art. 128¹ nu este angajată dacă aceștia demonstrează îndeplinirea următoarelor condiții: a) au depus toate eforturile pentru a obține o autorizație; b) au acționat cu promptitudine, la primirea unei notificări suficient de justificate, pentru a opri accesul la opere și alte obiecte protejate sau pentru a le elimina de pe site-ul lor.
	(4) În cazul prestatorilor de servicii prevăzuți la alin. (3), dacă numărul mediu lunar de vizitatori unici a depășit 5 milioane în anului calendaristic precedent, răspunderea prevăzută la art. 128¹ nu este angajată dacă aceștia demonstrează, pe lângă îndeplinirea condițiilor prevăzute la alin. (3), faptul că au depus toate eforturile pentru a preveni noi încălcări ale operelor și altor obiecte protejate notificate în privința cărora titularii de drepturi au furnizat informații relevante și necesare.
	(5) Cooperarea dintre prestatorii de servicii online de conținut și titularii de drepturi nu trebuie să conducă la împiedicarea disponibilității operelor sau a altor obiecte protejate încărcate de utilizatori, care nu încalcă dreptul de autor și drepturile conexe, inclusiv în cazul în care astfel de opere sau alte obiecte protejate fac obiectul unei excepții sau limitări.
	(6) Utilizatorii se pot baza pe oricare din următoarele excepții sau limitări existente atunci când încarcă și pun la dispoziție conținuturi generate de utilizatori în cadrul serviciilor online de partajare de conținut: a) citate, critici, recenzii; b) utilizarea în scopuri de caricatură, parodiare sau pastișe.
	(7) Cooperarea prevăzută la alin. (5) nu trebuie să conducă la nicio obligație generală de supraveghere.
	(8) Prestatorii de servicii online de partajare de conținut prezintă titularilor de drepturi, la cererea acestora, informații adecvate privind funcționarea practicilor lor în ceea ce privește cooperarea menționată la alin. (5) și, în cazul în care se încheie contracte de licență între prestatorii de servicii și titularii de drepturi, informații cu privire la utilizarea conținutului care face obiectul contractelor.
	Art. 128 ³

	(1) Prestatorii de servicii online de partajare de conținut au obligația să instituie un mecanism eficace și rapid de soluționare a plângerilor și a căilor de atac care să fie disponibil pentru utilizatorii serviciilor acestora în caz de litigii privind oprirea accesului la opere sau la alte obiecte protejate încărcate de aceștia sau eliminarea acestora.
	(2) Atunci când titularii de drepturi solicită oprirea accesului la operele lor sau la alte obiecte protejate ale lor sau eliminarea respectivelor opere sau alte obiecte protejate, aceștia trebuie să justifice în mod corespunzător motivele care stau la baza cererii lor.
	(3) Plângerile depuse în cadrul mecanismului prevăzut la alin. (1) sunt prelucrate fără întârzieri nejustificate, iar deciziile de oprire a accesului sau de eliminare a conținutului încărcat fac obiectul unei analize umane.
	(4) Litigiile privind oprirea accesului la opere sau la alte obiecte protejate încărcate de utilizatori sau eliminarea acestora din serviciile online de partajare de conținut pot fi soluționate prin mediere sau pe cale judecătorească, în condițiile dreptului comun.
	(5) Prestatorii de servicii online de partajare de conținut au obligația să își informeze utilizatorii în termenii și condițiile lor că au posibilitatea să utilizeze opere și alte obiecte protejate în temeiul excepțiilor sau limitărilor privind dreptul de autor și drepturile conexe prevăzute în prezenta lege dreptul Uniunii.
	După articolul 139 se introduc trei articole noi, art. 139 ¹ – 139 ³ cu următorul cuprins: "Art. 139 ¹ (1) Actele de retransmisie a programelor trebuie să fie autorizate de către titularii care dețin dreptul exclusiv de comunicare către public.
	(2) Titularii drepturilor de autor sau ai drepturilor conexe își pot exercita dreptul de a acorda sau de a refuza autorizarea pentru o retransmisie numai prin intermediul unui organism de gestiune colectivă.
	(3) Dacă un titular de drepturi nu a transferat gestiunea dreptului menționat la alin. (2) unui organism de gestiune colectivă, se consideră că organismul de gestiune colectivă care gestionează drepturi din aceeași categorie pentru care operatorul de servicii de retransmisie dorește să obțină drepturi de retransmisie este îndreptățit să acorde sau să refuze autorizarea de retransmisie

	pentru respectivul titular de drepturi.
	(4) În situația prevăzută la alin. (3), în cazul existenței mai multor organisme de gestiune colectivă care gestionează drepturi din respectiva categorie, se stabilește, prin decizie a directorului Oficiului, pe baza principiului reprezentativității, organismul de gestiune colectivă care va avea dreptul de a acorda sau de a refuza autorizarea de retransmisie.
	(5) Un titular de drepturi are aceleași drepturi și obligații, decurgând dintr-un acord între operatorul unui serviciu de retransmisie și un organism de gestiune colectivă, ca și titularii de drepturi care au mandatat organismul sau organismele respective de gestiune colectivă.
	(6) Titularul de drepturi menționat la alin. (5) își poate revendica drepturile respective în cel mult cinci ani de la data retransmisiei care include opera sa sau alt obiect protejat.
	Art. 139 ² (1) Prevederile art. 139 ¹ nu se aplică drepturilor de retransmisie exercitate de un organism de radiodifuziune sau televiziune asupra propriilor transmisii, indiferent dacă aceste drepturi îi aparțin sau i-au fost transferate de alți titulari de drepturi. (2) Negocierile purtate de organismele de radiodifuziune sau televiziune și operatorii serviciilor de retransmisie privind autorizarea retransmisiei se desfășoară cu bună credință.
	Art. 139 ³ În cazul în care un organism de radiodifuziune sau televiziune transmite prin introducere directă semnalele sale purtătoare de programe unui distribuitor de semnale fără ca organismul de radiodifuziune sau televiziune să transmită, el însuși, simultan respectivele semnale purtătoare de programe direct publicului, iar distribuitorul de semnale transmite respectivele semnale purtătoare de programe către public, se consideră că organismul de radiodifuziune sau televiziune și distribuitorul de semnale participă la un act unic de comunicare publică pentru care trebuie să obțină o autorizare din partea titularilor de drepturi.
Art. 142 (4) Utilizatorul legitim al unei baze de date, care este pusă la dispoziția publicului prin orice modalitate, poate, fără autorizarea	La articolul 142 alineatul (4), litera b) se modifică și va avea următorul conținut:

fabricantului bazei de date, să extragă sau să reutilizeze o parte substanțială a conținutului acesteia: b) în cazul în care extragerea se face în scopul utilizării pentru învățământ sau pentru cercetare științifică, cu condiția indicării sursei și în măsura justificată de scopul necomercial urmărit;	”b) atunci când se utilizează în scopul unic de ilustrare didactică sau de cercetare științifică, atât timp cât se indică sursa și în măsura justificată de scopul necomercial urmărit;”
	După alineatul (8) al articolului 144 se introduc două alineate noi, alin. (9) și (10), cu următorul cuprins: ”(9) Oficiul centralizează informațiile primite de la instituțiile de conservare a patrimoniului cultural, organismele de gestiune colectivă sau autoritățile publice relevante și le comunică către Portalul online unic administrat de Oficiul Uniunii Europene pentru Proprietate Intelectuală, cu cel puțin 6 luni înainte ca operele sau alte obiecte protejate să fie distribuite, comunicate public sau puse la dispoziția publicului în conformitate cu licența sau în temeiul excepției sau limitării prevăzute la art. 149¹ alin. (2), de îndată ce sunt disponibile și atunci când sunt relevante, următoarele: a) informații, primite de la instituțiile de conservare a patrimoniului cultural, organismele de gestiune colectivă, în scopul identificării operelor sau a altor obiecte protejate aflate în afara circuitului comercial; b) informațiile despre posibilitățile titularilor de drepturi prevăzute la art. 149¹ alin. (4); c) informațiile privind părțile la licență, privind teritoriile vizate și privind utilizările operelor respective.
	(10) Organismele de gestiune colectivă iau măsuri adecvate de publicitate, astfel încât titularii de drepturi să cunoască faptul că organismul respectiv are posibilitatea să acorde licențe pentru opere sau alte obiecte protejate în conformitate cu art. 149¹, cât și cu privire la utilizările în temeiul excepției sau limitării prevăzute la art. 149¹ alin. (2) și posibilitățile titularilor de drepturi prevăzute la art. 149¹ alin. (4).
	După articolul 144 se introduce un articol nou, art. 144¹ cu următorul cuprins: ”Art. 144¹ (1) Părțile care se confruntă cu dificultăți legate de acordarea unei licențe privind drepturi atunci când urmăresc să încheie un acord

	pentru punerea la dispoziție a unor opere audiovizuale prin servicii video la cerere pot recurge la mediere, efectuată de unul sau mai mulți mediatori aleși de părți, în așa fel încât independența și imparțialitatea lor să nu poată fi puse la îndoială. (2) Mediatorii au obligația să notifice o propunere părților.
	După alineatul (3) al articolului 145 se introduc trei noi alineate, alin. (4) – (6), cu următorul cuprins: (4) Mecanismul de acordare a licențelor menționat la alin. (3) se aplică numai în domeniul respectiv, nu aduce atingere altor tipuri de gestiune colectivă și se utilizează cu protejarea intereselor legitime ale titularilor de drepturi.
	(5) Prevederile autorizației licență neexclusivă acordate în temeiul alin. (1), de către organismul de gestiune colectivă reprezentativ, în conformitate cu mandatele primite din partea propriilor membri, pentru utilizarea propriului repertoriu, se aplică și pentru titularii de drepturi care nu au acordat mandat sau nu au autorizat respectivul organism de gestiune colectivă prin atribuire, licență sau alt tip de înțelegere contractuală, sub rezerva respectării următoarelor garanții: a) organismul de gestiune colectivă, pe baza mandatelor sale, este suficient de reprezentativ pentru titularii de drepturi, categoria relevantă de opere sau alte obiecte protejate și pentru drepturile care fac obiectul licenței pentru teritoriul României; b) tuturor titularilor de drepturi li se garantează egalitatea de tratament, inclusiv în ceea ce privește condițiile licenței; c) titularii de drepturi care nu au autorizat organismul, ce acordă licența pot exclude, în orice moment, cu ușurință și efectiv, operele sau alte obiecte protejate ale acestora din mecanismul de acordare a licențelor instituit în conformitate cu prezentul articol; d) sunt luate măsuri de publicitate adecvate și eficiente, începând cu o perioadă de timp rezonabilă înainte ca operele sau alte obiecte protejate să fie utilizate în temeiul licenței, pentru a informa titularii de drepturi cu privire la posibilitatea ca organismul de gestiune colectivă să acorde licențe pentru opere sau alte obiecte protejate, la acordarea de licențe în conformitate cu prezentul articol, și la posibilitățile titularilor de drepturi menționate la lit. c), fără a fi nevoie să fie informat fiecare titular de drepturi în parte. (6) Prevederile alin. (4) și (5) nu se aplică gestiunii colective

	obligatorii a drepturilor.
	După articolul 149 se introduc două articole noi, art. 149¹ și 149², cu următorul cuprins: "Art. 149¹ (1) Un organism de gestiune colectivă, în conformitate cu mandatele sale din partea titularilor de drepturi, poate încheia o licență neexclusivă cu titlu gratuit, cu o instituție de conservare a patrimoniului cultural pentru reproducerea, distribuirea, comunicarea publică sau punerea la dispoziția publicului a operelor sau altor obiecte protejate aflate în afara circuitului comercial care sunt prezente în colecția permanentă a instituției, chiar dacă nu toți titularii de drepturi vizați de licență au mandatat organismul de gestiune colectivă, cu îndeplinirea următoarelor condiții: a) organismul de gestiune colectivă să fie, pe baza mandatelor sale, suficient de reprezentativ în privința titularilor de drepturi pentru categoria relevantă de opere sau alte obiecte protejate și în privința drepturilor care fac obiectul licenței; b) tuturor titularilor de drepturi să li se garanteze egalitate de tratament în ceea ce privește condițiile licenței.
	(2) Sunt exceptate de la dreptul de reproducere, dreptul de comunicare publică și dreptul de punere la dispoziția publicului, precum și de la drepturile prevăzute la art. 74 alin. (1) și art. 141 alin. (1), utilizările efectuate pentru a permite instituțiilor de conservare a patrimoniului cultural să pună la dispoziție în scopuri necomerciale, opere sau alte obiecte protejate, aflate în afara circuitului comercial, prezente în colecția lor permanentă, cu îndeplinirea următoarelor condiții: a) numele autorului sau al oricărui alt titular de drepturi identificabil să fie indicat, cu excepția cazului în care acest lucru se dovedește imposibil; și b) astfel de opere sau alte obiecte protejate să fie puse la dispoziție pe site-uri necomerciale.
	(3) Excepția sau limitarea prevăzută la alin. (2) se aplică numai categoriilor de opere sau altor obiecte protejate pentru care nu există un organism de gestiune colectivă care să îndeplinească condițiile stabilite la alin. (1) lit. a).
	(4) Titularii de drepturi au dreptul, în orice moment, să excludă

	operele sau alte obiecte protejate ale acestora de la mecanismul de acordare a licențelor stabilit la alin. (1) sau de la aplicarea excepției sau limitării prevăzute la alin. (2), fie în general, fie în cazuri specifice, inclusiv după încheierea unei licențe sau după începutul utilizării în cauză.
	(5) Instituția de conservare a patrimoniului cultural solicită licențele menționate la alin. (1) de la organismul de gestiune colectivă care este reprezentativ pentru categoria relevantă de opere sau alte obiecte protejate.
	(6) Prevederile alin. (1)-(5) nu se aplică unor ansambluri de opere sau alte obiecte protejate aflate în afara circuitului comercial dacă, există dovezi că astfel de ansambluri constau preponderent din: a) opere sau alte obiecte protejate, cu excepția operelor cinematografice sau audiovizuale, publicate pentru prima dată sau, în absența publicării, difuzate pentru prima dată într-o țară terță; b) opere cinematografice sau audiovizuale ale căror producători își au sediul sau reședința obișnuită într-o țară terță; c) opere sau alte obiecte protejate ale unor titulari de drepturi din țări terțe, în cazul în care, după depunerea unui efort rezonabil, nu s-a putut determina un stat membru sau o țară terță, în temeiul lit. a) și b).
	(7) Prin excepție de la prevederile alin. (6) prezentul articol se aplică atunci când organismul de gestiune colectivă este suficient de reprezentativ, în înțelesul alin. (1) lit. a) în privința titularilor de drepturi din țara terță în cauză.
	(8) În sensul prezentei legi, paginile de internet de prezentare și promovare a activității instituțiilor de conservare și punere în valoare a patrimoniului, nu reprezintă site-uri comerciale, în sensul prevăzut de alin. (2) lit. b), chiar dacă pe aceste pagini se comercializează bilete, abonamente sau suveniruri, dacă acestea aparțin sau vizează activitatea sau serviciile instituției respective.
	Art. 149 ² (1) Licențele acordate în conformitate cu art. 149 ¹ permit utilizarea operelor sau a altor obiecte protejate aflate în afara circuitului comercial de către instituții de conservare a patrimoniului cultural în oricare stat membru al Uniunii Europene. (2) Utilizările operelor și ale altor obiecte protejate, în temeiul

	excepției, se consideră că au loc pe teritoriul statului, unde își are sediul și instituția de conservare a patrimoniului cultural care recurge la respectiva utilizare.
	După alineatul (10) al articolului 165 se introduce un nou alineat, alin. (11), cu următorul cuprins: ”(11) Prevederile alin. (1)-(10) se aplică și în cazul retransmisiei programelor de radio și televiziune, în cazul în care nu se încheie niciun acord între organismul de gestiune colectivă și operatorul unui serviciu de retransmisie, sau între operatorul unui serviciu de retransmisie și organismul de radiodifuziune sau televiziune în ceea ce privește autorizația de retransmisie a programelor difuzate.
	La articolul 181 alineatul (1), după litera i¹) se introduc trei litere noi, lit. i²)-i⁴) cu următorul cuprins: ”i²) consultă titularii de drepturi, organismele de gestiune colectivă și instituțiile de conservare a patrimoniului cultural din fiecare sector înainte de a stabili cerințe specifice în temeiul art. 9¹ și încurajează dialogul periodic între organizațiile de reprezentare ale utilizatorilor și titularilor de drepturi, inclusiv organismele de gestiune colectivă, și alte organizații ale părților interesate relevante, pentru fiecare sector, cu scopul de a îmbunătăți relevanța și utilizarea mecanismelor de acordare a licențelor stabilite la art. 149¹ alin. (1) și de a asigura eficacitatea garanțiilor pentru titularii de drepturi;
	i³) informează Comisia Europeană cu privire la domeniul de aplicare al licențele cu efect extins acordate în temeiul art. 145 alin. (3) și (4), la scopul și tipurile licențelor care pot fi introduse în temeiul respectivelor dispoziții, la datele de contact ale organismelor care eliberează licențe în conformitate cu respectivul mecanism de acordare a licențelor, și cu privire la mijloacele prin care se pot obține informații despre acordarea de licențe și despre posibilitățile titularilor de drepturi menționate la art. 145 alin. (5) lit. c);
	i⁴) notifică Comisiei Europene mediatorii menționați la art. 144¹, incluzând dacă este disponibilă, sursa unde pot fi găsite informațiile relevante despre mediatorii aleși.
	La articolul 181 alineatul (1), după litera n) se introduc două litere noi, lit. o) și p) cu următorul cuprins: „o) furnizează Comisiei Europene, în timp util, informațiile relevante și necesare privind introducerea directă, în vederea evaluării

	beneficiilor acesteia, impactul său asupra industriilor creative și asupra nivelului investițiilor în conținut nou, precum și, privind beneficiile referitoare la diversitatea culturală. p) furnizează Comisiei Europene informațiile solicitate de acesta, privind aspecte legate de domeniul gestionat de acesta.
	La articolul 209, după litera l) se introduc două litere noi, lit. m) și n), cu următorul cuprins: ”m) Directiva nr. 789 din 17 aprilie 2019 de stabilire a normelor privind exercitarea dreptului de autor și a drepturilor conexe, aplicabile anumitor transmisii online ale organismelor de radiodifuziune sau televiziune și anumitor retransmisii ale programelor de televiziune și radio și de modificare a Directivei 93/83/CEE a Consiliului, publicată în Jurnalul Oficial al Uniunii Europene (JOUE), cu numărul 130L din data de 17 mai 2019; n) Directiva nr. 790 din 17 aprilie 2019 privind dreptul de autor și drepturile conexe pe piața unică digitală și de modificare a Directivelor <u>96/9/CE</u> și <u>2001/29/CE</u>, publicată în Jurnalul Oficial al Uniunii Europene (JOUE), cu numărul 130L din data de 17 mai 2019.
	Articolul II: (1) Acordurilor privind exercitarea dreptului de autor și a drepturilor conexe relevante pentru actele de comunicare publică a operelor sau altor obiecte protejate, prin mijloace cu fir sau fără fir, și de punere la dispoziția publicului a operelor sau altor obiecte protejate, prin mijloace cu fir sau fără fir, astfel încât membrii publicului să poată avea acces la acestea în orice loc și în orice moment ales în mod individual, care au loc în cursul furnizării unui serviciu online auxiliar, precum și pentru actele de reproducere necesare pentru furnizarea, accesarea sau utilizarea unui astfel de serviciu online, care sunt în vigoare la 7 iunie 2021, le sunt aplicabile dispozițiile art. 20 alin. (3)-(6), începând cu 7 iunie 2023, dacă expiră după respectiva dată.
	(2) Contractelor de licență sau de transfer al drepturilor autorilor și artiștilor interpreți sau executanți li se aplică obligația de transparență stabilită la art. 40² de la 7 iunie 2022.
	(3) Prevederile art. 94¹ alin. (1) nu se aplică publicațiilor de presă publicate pentru prima dată înainte de 6 iunie 2019.
	(4) Pentru autorizațiile obținute pentru actele de comunicare către

	public de programe prin introducere directă, aflate în vigoare la 7 iunie 2021, prevederile art. 139 ³ se aplică începând cu 7 iunie 2025, dacă expiră după respectiva dată.
	(5) Prevederile prezentei legi nu se aplică actelor încheiate sau drepturilor dobândite înainte de 7 iunie 2021. (6) Prevederile art. I nu afectează în niciun fel utilizările legitime ale operelor sau obiectelor protejate, cum ar fi utilizările în temeiul excepțiilor sau limitărilor permise de lege sau prevăzute în dreptul Uniunii, și nu conduce la nicio identificare a utilizatorilor individuali și nici la prelucrarea datelor cu caracter personal, cu excepția cazului în care are loc în conformitate cu Directiva 2002/58/CE și Regulamentul (UE) 2016/679.